گیمینگ: دنیایی فراتر از صفحه نمایش

گیمینگ به فعالیت بازی کردن با استفاده از دستگاه‌های دیجیتال گفته می‌شود که می‌تواند شامل کنسول‌ها، رایانه‌های شخصی و موبایل‌ها باشد. همچنین تاریخچه این صنعت از بازی‌های ابتدایی تا به امروز، با توجه به پیشرفت‌های تکنولوژیکی و تغییرات فرهنگی، مورد بررسی قرار می‌گیرد.

تاریخچه گیمینگ و بازی‌های کامپیوتری از اوایل دهه ۱۹۵۰ آغاز شد، با بازی‌هایی مانند **“Tennis for Two”** و **“Spacewar!”** در دانشگاه‌ها. در دهه ۱۹۷۰، کنسول‌های خانگی مانند **Magnavox Odyssey** و بازی‌های آرکید مثل **“Pong”** محبوب شدند. دهه ۱۹۸۰ شاهد ظهور آتاری و کنسول‌های ۱۶ بیتی همچون **SNES** بود. در دهه ۲۰۰۰، با کنسول‌های جدید و بازی‌های آنلاین مانند **“World of Warcraft”**، گیمینگ به یک صنعت بزرگ تبدیل شد. امروزه، بازی‌های موبایلی و تکنولوژی‌های واقعیت

مجازی، تنوع و جذابیت بیشتری به این حوزه افزوده‌اند.

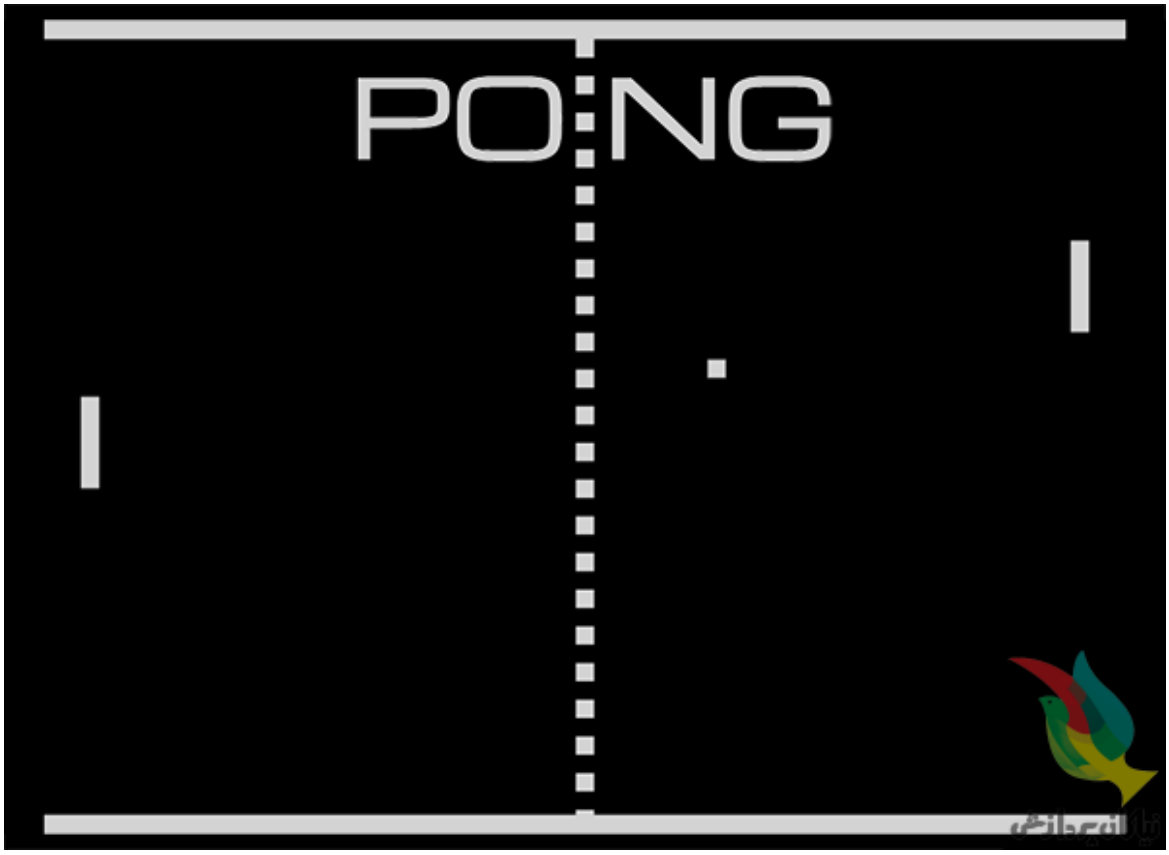
Tennis for Two

!Spacewar

Magnavox Odyssey

Pong

SNES

World of Warcraft

انواع بازی‌های کامپیوتری

بازی‌های تک‌نفره معمولاً داستان‌های غنی و چالش‌های فردی را ارائه می‌دهند، بازی‌های چندنفره، تعامل بین بازیکنان را در جوامع آنلاین تقویت می‌کنند، بازی‌های آنلاین معمولاً به صورت رقابتی و با دسترسی به اینترنت اجرا می‌شوند، در حالی که نقش‌آفرینی (RPG) به بازیکنان اجازه می‌دهد تا در دنیای داستانی خاصی وارد شوند و شخصیت‌های مختلف را ایفا کنند.

بازی‌های معروف یک نفره:

۱– The Legend of Zelda: Breath of the Wild

۲- The Witcher 3: Wild Hunt

۳- Dark Souls

۴- Hollow Knight

بازی های معروف چند نفره:

۱- Fortnite

۲- Call of Duty: Warzone

۳- Among Us

۴- Minecraft

تأثیرات مثبت بازی‌های کامپیوتری

تحقیقات نشان می‌دهند که بازی‌ها می‌توانند مهارت‌های شناختی مانند حل مسئله، خلاقیت و تفکر استراتژیک را تقویت کنند. همچنین، بازی‌های چندنفره باعث تقویت روحیه تیمی و همکاری اجتماعی می‌شوند. بازی‌ها همچنین می‌توانند به عنوان یک ابزار برای کاهش استرس و فرار از مشکلات روزمره عمل کنند.

تأثیرات منفی بازی‌های کامپیوتری

اعتیاد به بازی‌های ویدیویی یکی از بزرگ‌ترین چالش‌هاست که می‌تواند منجر به ترک تحصیل، افت عملکرد کاری و مشکلات اجتماعی شود. همچنین نشستن طولانی‌مدت برای بازی ممکن است به مشکلات جسمی مانند چاقی و کم‌تحرکی منجر شود. علاوه بر آن، برخی از مطالعات نشان می‌دهند که بازی‌های خشونت‌آمیز می‌توانند بر رفتارهای پرخاشگرانه تأثیر بگذارند.

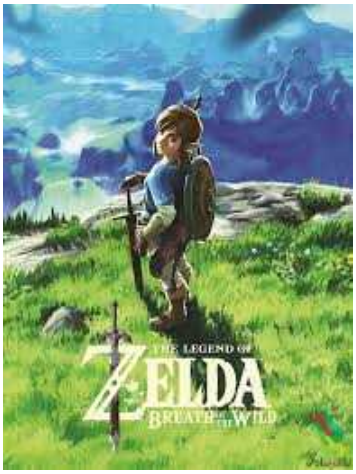

صنعت گیمینگ

صنعت بازی‌های ویدیویی یکی از سریع‌ترین صنایع در حال رشد در جهان است که میلیاردها دلار درآمدزایی دارد. با توجه به پیشرفت‌های فناوری و تغییر در سلیقه مصرف‌کنندگان، روندهای جدیدی در طراحی و توزیع بازی‌ها به وجود آمده و مشاغل جدیدی در این زمینه ایجاد شده است.

این صنعت شامل بازی‌های ویدیویی، بازی‌های آنلاین، بازی‌های موبایلی و حتی واقعیت مجازی و افزوده می‌شود.

بازی‌های ویدیویی (Video Games)

The Legend of Zelda: Breath of the Wild

بازی‌های آنلاین (Online Games)

Fortnite

بازی‌های موبایلی (Mobile Games)

PUBG Mobile

واقعیت مجازی (Virtual Reality)

Beat Saber

تکنولوژی و آینده بازی‌های کامپیوتری

واقعیت مجازی (VR) و واقعیت افزوده (AR) به طور ویژه توجه زیادی را جلب کرده‌اند و ممکن است تحولی در تجربه بازی‌ها ایجاد کنند. علاوه بر این، پیشرفت‌های در طراحی بازی، از جمله گرافیک‌های واقع‌گرایانه و هوش مصنوعی پیشرفته، به بهبود تجربه کاربری و جذابیت بازی‌ها کمک می‌کند.

صنعت گیمینگ و بازی‌های کامپیوتری به عنوان یکی از بزرگ‌ترین و پویاترین حوزه‌های سرگرمی به رشد و گسترش خود ادامه می‌دهد. با پیشرفت فناوری، این صنعت نه‌تنها بهبود تجربه‌های سرگرمی را فراهم

کرده، بلکه به تقویت مهارت‌های اجتماعی و شناختی نیز کمک می‌کند. تنوع در بازی‌ها، از بازی‌های ویدیویی تا واقعیت مجازی، نیازها و سلیقه‌های مختلف کاربران را برآورده می‌کند. به‌طور کلی، گیمینگ به یک جزء جدایی‌ناپذیر از زندگی روزمره و فرهنگ معاصر تبدیل شده است.

در روز طبیعت، با طبیعت مهربان و میراث دار و الگوی فرزندان باشیم.

با رسیدن به روز ۱۳ فروردین، زنگ پایان تعطیلات نوروزی با حضور در طبیعت و برگزاری مراسم روز طبیعت به صدا در می آید.

امید است با توجه به طی روزهای آغازین سال ۱۳۹۶ تا امروز و آرزوی آغازی بر یک تحول نو و نیز ادامه موفقیتهای گذشته، سالی پر از برکت و نعمت و آگاهی در پیش روی همه باشد و رفتار مهربانانه ما

با یکدیگر و نیز با زمین و طبیعت، نویدبخش روزهای باشکوه و روشن آینده برای خود ما و فرزندان مان باشد.

با توجه به لزوم شناخت فرهنگ و آیین و رسوم کهن و جاودانه ایران زمین که سرمشق فرهنگهای مختلفی در سرتاسر دنیا میباشد، مطلب حاضر با توجه به فهرست زیر در چند بخش تقدیم حضور میشود که هر یک جایگاه خود را داشته و مطالعه آنها را توصیه میکنیم:

1. فلسفه روز سیزده فروردین
2. برداشت نادرست نحسی و بدیمنی ۱۳ فروردین
3. مراسم سیزده به در
4. روز طبیعت پاک
5. سیزده به در پیام کمپین

۱) فلسفه روز سیزده فروردین

سیزده‌به‌در سنت ایرانیان باستان به مناسبت پیروزی ایزد باران بر [illegible] می‌باشد و از ۱۸۰۰ سال قبل از میلاد مرسوم بوده، چنانکه در کتاب "از نوروز تا نوروز" پژوهش و نگارشش آقای کوروش نیکنام آمده. «سیزدهم روز از ماه فروردین، تیر یا تِشتَر نام دارد. ایزد تیر یا تشترکه در اوستا، یَشتی هم به نام آن وجود دارد ایزد باران است و در باور پیشینیان پیش از زرتشت برای این که ایزد باران در سال جدید پیروز شود و دیو خشکسالی نابود گردد باید مردمان در نیایش روز تیر ایزد از این ایزد یاد کنند و از او در خواست باریدن باران نمایند. در ایران باستان پس از برگزاری مراسم نوروزی سیزدهم که به ایزد باران تعلق داشت مردم به دشت و صحرا و کنار جویبارها می‌فتند و به شادی و پایکوبی می‌پرداختند و آرزوی بارش باران را از خداوند می‌نمودند. اکنون هم ایرانیان از بامداد روز تِشتَر ایزد و فروردین ماه، سفره نوروزی را بر می‌چینند، خوردنی‌ها و مقداری آجیل و شیرینی‌های باقی‌مانده در سفره نوروز را با خود به طبیعت می‌برند، و شِشه سبزه‌های موجود در سفره را با خود برمی‌دارند و به دشت و صحرا و کنار چشمه‌ها یا آب‌های روان می‌روند. سبزهٔ خود را در کنار جویبارها به آب روان می‌سپارند و آرزو می‌کنند که سالی پربرکت و خرم داشته باشند. تا پسین آن روز را بیرون از خانه هستند و در طبیعت و میان سبزه و صحرا به شادمانی می‌پردازند.

ابوریحان بیرونی در کتاب آثار الباقیه راجع به جشن تیرگان چنین میگوید :

هنگامی که افراسیاب پادشاه توران بر لشگر ایرانیان غلبه میکند ، منوچهر (پادشاه ایران) به جنگلهای مازندران پناه میبرد ، افراسیاب لشکر منوچهر را محاصره میکند و منوچهر به ناچار پیکی به نزد افراسیاب فرستاده و از او می خواهد که از کشور ایران به اندازه پرتاب یک تیر واگذارد و باقی را بگیرد ، افراسیاب با کمال میل این پیشنهاد را می پذیرد ، منوچهر فکر می کند که چه کسی را برای پرتاب تیر انتخاب کند تا اینکه یکی از فرشتگان خداوند به نام اسفندارمذ پیش منوچهر آمده و آرش را که مردی خدا پرست و دیندار بود و در یکی از غارهای کوه البرز مشغول عبادت بود نامزد اینکار می کند ، چنانکه در اوستا آمده است ، آرش را حاضر میکنند و منوچهر تیر و کمان را به او داده و می گوید تو باید به فرمان خداوند این تیر را پرتاب کنی و کشور ما را از چنگال اهریمن (

لشگر افراسیاب) رها سازی ، آرش برهنه می شود و به بالای بلند ترین نقطه کوه رویان می رود و خطاب به مردم می گوید : ای مردم بدن من را ببینید که سالم است و در آن هیچ زخم و جراحتی وجود ندارد ، اما بدانید که هنگامی که من این تیر را رها کنم تکه تکه خواهم شد و خود را فدای شما خواهم کرد ، آرش کمان را می گیرد و با تمام نیرو آنرا می کشد بگونه ای که تمام رگهای بدنش بیرون می زنند و پاره پاره می شوند ، او تیر را رها می کند و خداوند به باد فرمان می دهد که تیرش را از کوه رویان بردارد و به شهر فرغانه (شهری در خاور افغانستان کنونی که فاصله آن تا جای پرتاب تیر هزار فرسنگ بود) ببرد ، تیر پس از چند روز حرکت در این شهر به درخت گردوئی برخورد می کند و این درخت گردو مرز بین ایران و توران می شود ، افراسیاب ناگزیر لشکر خود را از ایران بیرون می برد و ایرانیان آزادد میشوند .

این قضیه در روز سیزدهم تیر اتفاق افتاده بود و مردم این روز را جشن گرفتند و طی مراسمی آلات طبخ و تنورهای خود را (که نشانه ای از دوران اسارت بود) شکستند و دیگی بزرگ فراهم کردند و هر کس هر چه که در خانه داشت از سبزی و نخود و حبوبات تا گوشت را در آن ریختند و آشی پختند و آنرا بین همه بخشش کردند .

مشهور است که واژهٔ سیزده‌به‌در به‌معنای «در کردن نحسیِ سیزده» است. اما وقتی به معانی واژه‌ها نگاه کنیم برداشت دیگری از این واژه می‌توان داشت. «در» به‌جای «دره و دشت» می‌تواند جایگزین شود. به‌عنوان مثال، علامه دهخدا، واژهٔ «در و دشت» را مخفف «دره و دشت» می‌داند.

یکی از معانی واژهٔ «به»، «طرف و سوی» است. مانند اینکه می‌گوییم «به فروشگاه».

پس با نگاهی کلی می‌توان گفت واژهٔ «سیزده‌به‌در» به‌معنای «سیزدهم به‌سوی در و دشت شدن» می‌باشد که همان معنی بیرون‌رفتن و در دامان طبیعت سرکردن را می‌دهد.

۲) برداشت نادرست نحسی و بدیمنی ۱۳ فروردین

جشن سیزده فروردین ماه روز بسیار مبارک و فرخنده است. ایرانیان چون در مورد این روز آگاهی کمتری دارند آن روز را نحس می دانند و برای بیرون کردن نحسی از خانه و کاشانهٔ خود کنار جویبارها و سبزه ها می روند و به شادی می پردازند.تا کنون هیچ تاریخ‌نگار و پژوهشگری دلیلی برای نحس بودن سیزده نوروز نیاورده‌است، بلکه وارون بر آن، بیشتر آنها روز سیزده نوروز را بسیار نیکو و فرخنده (سعد) دانسته‌اند. برای نمونه در □□□□□□□□□□□□□ ابوریحان بیرونی، جدولی برای سعد وو نحس بودن روزها وجود دارد که در آن برای سیزدهم نوروز که تیر روز نام دارد، واژهٔ سعد به‌معنیی نیک و فرخنده آمده‌است. پس از اسلام چون سیزدهم همه ماه‌های قمری را نحس می‌دانند، به نادرست سیزدهم نوروز نیز نحس پنداشته شده‌است.

نخست باید به این موضوع توجه داشت که در فرهنگ ایرانی، هیچ یک از روزهای سال «نحس» و «بدیومن» یا «شوم» شمرده نشده، بلکه چنانچه می دانیم هر یک از روزهای هفته و ماه نام هایی زیبا و در ارتباط با یکی از مظاهر طبیعت یا ایزدان و امشاسپندان داشته و دارند،(نگاه کنید به نام روزهای ماه) و روز سیزدهم هر ماه خورشیدی در گاهشماری ایرانی نیز «تیر روز» نام دارد که از آن ِستاره ی تیشتر، ستاره ی باران آور می باشد و نیاکان فرهیخته ی ما از روی خجستگی، این روز را برای نخستین جشن تیرگان سال، انتخاب کرده اند.

۳) مراسم سیزده به در

نیاکان ما پس از دوازده روز جشن که یاد آور دوازده ماه سال است، روز سیزدهم را پایان جشن بزرگ نوروز می دانستند. امروزه هم هنوز روز سیزدهم فروردین همانند شب پایانی چهارشنبه سال جایگاه ویژه‌ای دارد. اگر با چهارشنبه سوری به پیشواز نوروز می رویم، با جشن سیزده بدر همراه با شادی به پادرهه/بدرهه (بدرقه) آن می رویم.

آنان از بامداد روز سیزده فروردین سفره نوروزی را بر می چیدند و سبزه ها را با خود بر می داشتند و به دشت، بیابان و کشتزارها می بردند و به آب روان می سپردند که نشانه‌ی پیشکشی دادن به ایزد بانوی آب ها است و با نیایش به درگاه اهورامزدا آرزوی بارش باران و سالی پر از فراوانی و شادی می کردند.

آنان در زمین تازه روییده و سرسبز و آکنده از انبوه گل و گیاهان بیابانی به شادی، ترانه سرایی، پایکوبی، بازی های گروهی، بادبادک پرانی، سوارکاری، هماورد جویی جوانان، آب پاشی و آب بازی می پرداختند و با گرد آوری سبزه از دشت و کوه به پختن آش و خوراکی های ویژه می پرداختند، که همه ریشه در فرهنگ زیبای ایرانی دارد و آن شاد کردن، خنداندن و آشتی و در پی آن فروریختن اندیشه های پلید و تیره است.

بخشی دیگر از آیین های زیبای سیزده بدر با سرنوشت در پیوند است، برای نمونه: شگون (فال) گوش ایستادن، شگون گیری و به ویژه شگون کوزه، گره زدن سبزی و گشودن آن، بخت گشایی که در سمرکند (سمرقند) و بخارا رواج دارد و نمونه های پرشمار دیگر … از مراسم های روز سیزده بدر هستند.

از آئین های دیگر سیزده بدر که مانند مراسم چهارشنبه سوری و نوروز، پر شمار، زیبا و دوست داشتنی است، بازی های گروهی، ترانه ها و رقص های دسته جمعی، گردآوری گیاهان صحرایی، خوراک پزی های عمومی، بادبادک پرانی، سوارکاری، نمایش های شاد، هماوردجویی جوانان، آب پاشی و آب بازی بخشی از این آیین هاست که ریشه در باورها و فرهنگ اساطیری دارند. از جمله شادی کردن و خندیدن به معنی فروریختن اندیشه های پلید و تیره، روبوسی نماد آشتی، به آب سپردن سبزه ی سفره ی نوروزی نشانه ی هدیه دادن به ایزد آب «آناهیتا» و گره زدن علف برای شاهد قرار دادن مادر طبیعت در پیوند میان زن و مرد، ایجاد مسابقه های اسب دوانی که یادآور کشمکش ایزد باران و دیو خشک سالی است.

این رویداد دارای آیین‌های ویژه‌ای است که در درازای تاریخ پدید آمده و اندک اندک چهره سنت به خود گرفته‌است. از آن جمله می‌توان آیین‌های زیر را نیز برشمرد.

- خوردن کاهو و سکنجبین
- پختن خوراک‌های گوناگون به ویژه آش رشته
- پرتاب ۱۳ عدد سنگ (ویژهٔ مناطق کردنشین)

سبزه گره زدن

یکی از آیین‌های این روز سبزه گره زدن است که بیشتر جوانان در این روز این کار را انجام می‌دهند. گره زدن سبزه به معنای گره زدن زندگی با طبیعت است که هیمشه سبز و شاداب باقی بمانیم

در میتخت های(اساطیر، Myths) کهن ایران، مَـشـیـه{آدم: آدم واژه‌ی پارسی و کوتاه شده‌ی واژه‌ی اوستایی ایودامَن به مانک(معنی) نخستین آفریده است که به دیگر زبان ها رفته است} و مَـشـیـانـه(حوا) روز سیزدهم فروردین با گره زدن دو شاخه ی موُرد، برای نخستین بار در جهان پایه‌ی پیوند خود را بناهشتند. امروزه هم دختران و پسران دم بخت با گره زدن سبزه در روز سیزده فروردین با گواه گرفتن نهاد(طبیعت، Nature) آرزوی پیوندی خوب می کنند.

پرتاب ۱۳ عدد سنگ :

در مناطق کردنشین، در پایان روز سیزده‌به‌در ۱۳ عدد سنگ را به پشت سر پرتاب می‌کنند؛ بدین معنا که آرزو می‌کنند بلایا و نواحس از شخص دور شود و به‌ازای هر سنگ یک آرزوی نیک می‌کنند.

۴) روز طبیعت

پس از پیروزی انقلاب، به مناسبت حضور مردم در طبیعت و استفاده از

فضای بهاری و سرسبزی آن و به منظور ارج نهادن به ارزش های طبیعت، روز سیزدهم فروردین به نام روز طبیعت نام گذاری گردید.

در گذشته مادران و پدران ما، سبزه های نوروزی خود را در این روز به صحرا می برده و برای احترام به زمین و گیاه، آن را در آغوش زمین می کاشته اند، ولی امروزه به دلیل ناآگاهی و غفلت از انگیزه های بنیادین این مراسم، سبزه های نوروزی را در راه و یا محل مراسم رها کرده یا با بی توجهی به آن، تکه تکه اش می کنیم.

سیزده بدرِ پیشینیان ما، روزی برای ستایش و دعا برای طلب باران فراوان در سال پیش رو، برای گرامیداشت و پاکیزگی طبیعت و مظاهر آن و زیست بوم مقدس آنان بوده است. در حالیکه امروزه در اثر بی توجهی و نا آشنایی برخی از مردم با اصول نگهداری محیط زیست و رها کردن زباله های مراسم سیزده به در، تبدیل به روز ویرانی و تباهی طبیعت شده است.

۵) پیام کمپین سیزده به در پاک

از همه گیرندگان این پیام خواهش میکنیم در ۱۳ نوروز امسال موقعی که برای رفتن به طبیعت وسایل خود را جمع می کنید در صندوق اتومبیل خود حداقل چند کیسه زباله قرار داده و موقع برگشتن تمام زباله های غیر قابل تجزیه را که در محل تفرج و تفریح خود می بینید جمع کرده و در صندوق اتومبیل خود گذاشته به همراه خود برگردانید و در اولین سطل زباله که می بینید قرار بدهید.
چند کیسه زباله برای این که احتمال میرود کیسه ها پاره شوند. در ضمن خانواده های دیگری که کیسه زباله به همراه ندارند هم بدهید.
گاهی مشاهده میشود مردم زباله ها را در کیسه زباله جمع میکنند و در کنار جاده قرارر میدهند.
به نظر شما آیا ماشین زباله از آن محل عبور میکند؟

قطعا جواب منفی است.

اولین حیوانی که به آن می رسد بخاطر بوی غذای پخش شده، کیسه را پاره می کند و خودتان که می دانید بعدش چه اتفاقی می افتد.
باور کنید اگر امسال تمام مردم ایران این اقدام را انجام دهند سیزده بدر امسال یکی از پاک ترین سیزده بدرهای تاریخ ایران می شود.

با تشکر و سپاس بیکران.

کمپین سیزده به در پاک

خواهشمندم این پیام را به هر شکل که صلاح می دانید جهت فرهنگ سازی و یاد آوری باز نشر کنید.

منابع : با کمی ویرایش و تخلیص

ویکی پدیا – دایره المعارف جهانی

آکا ایران – سایت اطلاعات عمومی

تبیان – سایت موسسه فرهنگی و اطلاع رسانی تبیان، اداره کل تبلیغات

اسلامی استان اردبیل

بیتوته – پایگاه خبری موسسه فرهنگی دیجیتال اندیشه سرای ماکان